

UKRAINIAN LABOR NEWS
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF FRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ
 газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, заїкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українськй Робітничій Домі, на розі вулиць Фрічард і МакГрегор, у Вінніпегу, Ман.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Fritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada.
 Редакція за оголошення не відповідає.

УКРАЇНСЬКІ ТРУДЯЦІ КАНАДИ ДАЛІ ПЯТНЮТЬ ПЕТЛЮРІВЩИНУ.

Далі наслідують вісті з різних місцевостей Канади, що українські робітники й фермери на масових мітингах п'янують роботу петлюрівщини на Україні і в Канаді та уявляють в Західній Україні.

Масові протестаційні мітинги 30 березня і 6 квітня відбулися в Торонто, Тіммінс, Іст Віндзор, Седвіч, Су Сейнт Мері місто і Су Сейнт Мері Бейвю, Калускейсінг і інших місцевостях Онтаріо;

Паван, Лоскар, Вох — Аберта; Ферні, Вернон і Мавит Картієр — Бритиш Колумбій; Ді Пес, Брайтстон, Лібав і Енгусвіл — Манітоба; Монреал і Руен — Квебек; Домініон — Нова Скошія.

Українські робітники й фермери дають відповідь петлюрівщині в Канаді на її брехні про "червоний терор" на Україні. Суд над ефремовщиною в Харкові, скасування над отим, як ефремов каже, "многочисним трупом", канадської петлюрівщини розворушила українське робітничтво й фармерство Канади, збудили їх класову свідомість і чуйність, й вони активно заарегували на всі ці наклепи. Свідоміше робітничтво й фармерство побачило, що наступ петлюрівщини в Канаді проти трудящих Радянської України є одночасно наступом проти українських робітничо-фармерських організацій в Канаді. Тому організовані робітники й фермери спинали цей наступ скорше, ніж він мав початися.

Багато "протестаційних мітингів" петлюрівщини українське робітничтво цілком розбило. Ось щойно найновіша телеграма з Седбори є ще один доказ тому.

У відповідь на подлі наклепи спільного фронту петлюрівців з таворів СУС-а та "Ліги Бритійських Українців" на великий протестаційний мітинг українського робітничтва у Вінніпегу 30 березня робітничтво Вінніпегу скликало ще один масовий мітинг в УРД 13 квітня для здемаскування отих петлюрівських брехунів. Був це другий історичний мітинг, на якому винили петлюрівців й облизалися. Сиділо кілька їх, як "амбасадорів", слухали, як читано їм їхню "грамоту", але пари з уст не пустили. А по мітингові просяли, щоб їх випустити задніми дверима, бо не хватало у них відваги дивитися тисячній масі робітничтва в очі, як не хватає відваги їхнім ідеологам в Харкові боронити зараз те, що вони десять літ проповідували.

Така петлюрівська нічкмість.

Ми кадемо організації українських робітників і фармерів далі провадити широку розяснюочу кампанію серед трудящих мас в цьому напрямі. Скликайте масові мітинги, вияснюйте на них трудящим продажною контрреволюційну суть петлюрівщини. Використовуйте для цього матеріали з процесу над ефремовими, який ми містимо в "Укр. Роб. Вістях". Пользуйтеся "Укр. Роб. Вістями" між українськими працюючими масами! Посилайте замовлення на брошуру про зніання ефремовців, яка цими днями виходить з друку накладом нашого видавництва. (Брошура коштує лише 10 центів).

Ставайте членами українських робітничо-фармерських організацій!

ЩЕ ПРО "ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ЦЕРКВИ" В СРСР.

Може вже й омерзало питання оте про "переслідування релігії" та про замкнення церков в СРСР. Але воно так таки й не сходить із шпальт буржуазної преси.

Львівська газета "Праця" повідомляє, що коли вона збрала матеріал проти безбожників і за безбожниками, щоб показати читачам "обі сторони медалі", як вона каже, то читачі її нічого не побачили, бо польська цензура сконфіскувала ціле число газети за ту статтю.

В закордонній капіталістичній пресі, от хоч би й у віденській "Нае Фрае Прессе", появилася заява радянської організації союзу безбожників, яка зараз начисляє коло 3 мільйонів членів. Представники цієї організації заявляють, що коли б справді в СРСР було переслідування та замкнення церков таке, як вороги представляють, то за 12 літ існування радянської влади там не лишилося б ані одної церкви. Тимчасом в СРСР зараз є поверх 46,500 церков і домі молитви. За 12 літ замкнено лише коло 3,500 церков і різних молитовних домі і то на виразне бажання переважачої більшости населення даних місцевостей. Будинків цих не замкнено в буквальним розумінні, але перетворено на культурно-освітні установи.

А що роблять такі "реалістичні" держави, як шляхетська Польща? 12 березня в польському сенаті у Варшаві виступив з промовою білоруський сенатор Богданович, який вказував переслідування православної церкви в Польщі. Він вказав на випадки, де приходять до православної церкви католицькі євксонди з жандармами та польськими людьми, відчи-

няють церкву, стягають із стін православних святих і викидають їх на двір, а з церков роблять костели. Скарги парафіян в крайньому разі приводять до замкнення церкви. Якщо в СРСР замкнено коло 2 відсотки церков, та в Польщі закрито 40 відсотків православних церков. Цей промови сенатора не надрукувала ані одна польська газета.

І, можна бути певним, не передрукує й "Укр. Голос". Навіть не згадає про неї.

Відомий англійський письменник Дж. Б. Шо зробив цікаву відповідь англійській публіці, висміваючи крик англійських і міжнародних клерикалів про "переслідування церкви" в СРСР. Він написав листа до газети "Дейлі Гералд" про переслідування церкви у Великій Британії. Він каже, що коли він пішов в Лондон помолитися до церкви при Портленд вулиці, то побачив, що з церкви зроблено "мунінг п'єкер" театр.

Тоді він пішов помолитися до церкви при Ловер Ріджент вулиці, але знайшов, що в бувшій церкві тепер містяться кілька звичайних крамниць. Пішовши до третьої церкви — він замість церкви найшов гералд.

Далі Шо радить клерикальним комішнерам продати церкву й дати попар грошей, бо вони не мають звідки жити. Шо ставить приклад в СРСР як вірнець інтелектуальної високої моралі перед цім світом, тоді як в Англії церкви наповнюються торговцями, для яких, як і для самих попів та їх вихованців, релігія є нічим іншим, як гіпокритизм й "гумбул".

Взагалі ж ніколи щехристиянська церква, з дегкої руки папи римського, так не осмілила себе перед людством, як минулого березня. Ця попівська протирадянська кампанія Оста не називали "притчею во язицях", або посміховиском для майбутніх поколінь.

ГОЛОВНІ ЗАВДАННЯ КОМУНІСТИЧНИХ ПАРТІЙ.

Що Комуністична Партія мусить робити в загостренню класової боротьби.

По короткім огляді теперішньої ситуації світового капіталізму, який характеризується зростаючою кризою, безробіттям і акцентуванням суперечностей капіталізму, як також застановивши над головними завданнями Комуністичних партій в світі в загостренню боротьби, резолюція поширеної президії Комінтерну, по вислуханні звіту т. Мануїльського, закінчується підсумуванням підготовчої праці комуністичних партій далі сповнення цих завдань.

"1. Консолидація партійних організацій, головню фабричних ячейок і трейд-юніонів фракцій: ширше обняття партійними організаціями революційних робітничих мас, в звязку з яким кампанія за рекрутування нових членів, яка була успішною, однак не надто достатньою, поведена в кількох останніх місяцях в Комуністичних Партіях Німеччини і Злучених Державах Америки, є надзвичайною ваги."

"2. Помімо того, що треба далі скріпляти агітаційну й пропагандову роботу до як найбільшого розміру, треба поробити зміни в формах і методах роботи комуністичних партій, щоб вони відповідали завданню проводити масовими акціями робітників (страйки, рух безробітних, демонстрації), революційних селян і рідничих робітників (вдома і в колоніях), а водночас поробити енергійні підготування для цих акцій. У Великій Британії, де завдання змінити форми і методи є конечно потрібне, "Дейлі Воркер" мусить відіграти велику роль в заведенні цих змін."

"3. Відносно фундаментальних завдань — завоювати маси, процес радикалізації, який мусить сприєспидити до великого степеня через дозрівачоу кризу — роботу в реформістських юніях, і роботу на основі тактики об'єднаного фронту низу для звільнення мас від впливів соціал-франківок, стає роботою надзвичайної ваги. Це вимагає також більш інтензивної праці з боку комуністичних партій в революційних трейд-юніях (у Франції, Чехословаччині, Злучених Державах), енергійне рекрутування робітників до цих трейд-юній, колічність комуністичних партій дїстати провід над всіма органами масової пролетарської боротьби, створеної низу (фабричні комітети, страйкові комітети, комітети безробітних і т. ін.) і на цих основах зміцнити революційну трейд-юніонію опозицію в реформістських юніях і її дефінітивну організацію. В звязку з цим всім, завданням в Німеччині є — сконсолидувати до найвищої степеня ряди революційного трейд-юніонного руху і організувати центр цього трейд-юніонного руху."

"4. Розгортаючися страйковою боротьбою, яка в деяких країнах є сполучена з іншими формами політичної боротьби працуючої класи (масові демонстрації, страйки солідарності і т. ін.) ставить перед комуністичними партіями завдання широкого популяризування гасла "масового політичного страйку", а в роботі самих комуністичних партій вона ставить завдання злучитися з отвором до нелегальною роботою. Під цим зглядом обовязок Комуністичної Партії Польщі є приготувати працюючу класу до провідної ролі в назираючій загальній політичній кризі."

"5. Комуністичні партії в колоніальних країнах мусить сконцентрувати свою активність на створення і консолидування масових пролетарських організацій і на забезпечення їхньої політичної незалежності від головної умови для пролетаріату, який дїстав провідну роль в зростаючій революційній русі працюючих мас між Ста і села. В Китаї, обовязком комуністичної партії є зміцнити червоної трейд-юнії, як також захопити рядовиків кумінтанських трейд-юній і позискати для робітничої класи провід над революційним селянством. Першим обовязком в Індії є створити комуністичну партію, як дійсного провідника пролетаріату. Цей самий обовязок лежить перед Індонезією і Індо-Китаєм."

Чому комуністична партія є необхідною для робітників.

Працююча клася складається з багатьох індивідуальних робітників. Так довго, як кожний робітник дбає про себе, не звертаючи уваги на сотні тисяч інших робітників в Канаді, так довго капіталістична клася буде сильною і здібною рабувати, визискувати і угнетати працюючу класю. Капіталістична клася об'єднує всі свої сили при помочи державного апарату, себто поліції, війська і інших средств, при помочи яких вона здавлює робітників. Тільки об'єднана сила мільйонів робітників може стринутися і бороти класового ворога — капіталістичну класю.

До цього потрібно організації

Організація є дорогою до сили робітничої класи — економічної і політичної організації.

Основною організацією робітничої класи є трейд-юнія. Але цього не досить. До самих, звичайних трейд-юній впахуються, як це завжди впахалися, капіталістичні агенти, які обертали їх в користь капіталістів, хіба що є партія робітничої класи, яка кристалізує найбільш активних, найбільш відданих і далекозорих частин робітничої класи, — організує свої сили, опирає свою програму на основі інтересів цілої працюючої класи, і борється проти всяких впливів над робітничою класою, які роблять проти більших інтересів цілої класи.

Класова боротьба є політич-

ною боротьбою. Робітничя клася мусить вирвати керму державою з рук капіталістичної класи. Політичну боротьбу, яка мусить скінчитися створенням робітничо-фармерського уряду, може повести тільки політична партія — комуністична партія.

Без комуністичної партії працююча клася ніколи не зможе успішно боротися проти капіталістів. Тільки під проводом такої партії, зможе працююча клася оцінити свою повну силу і діяти до своєї історичної мети. **Комуністична партія є найвищою формою організації працюючої класи, яка провідничо розвиває інші форми спеціальних організацій для спеціальних цілей боротьби працюючої класи.**

ПЕРШІ ТРИ СТОПКИ КОНТРРЕВОЛЮЦІЇ.

З ПРОЦЕСУ КОНТРРЕВОЛЮЦІЙНОЇ "СПІЛКИ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ" В ХАРКОВІ.

(Стаття спеціально для "Укр. Роб. Вістей" т. М. Ірчана)

Хуторянин Ефремов в повному світі. — Віддання Галичини Польщі було правильним ділом. — "Вівай! Хай живе велика Польща!" — Залізниця скроплена кров'ю галицьких стрільців. — Ніковський і Павло Крат. — Соціал-демократичний голова православної церкви Чехівський. — Що сказав Чехівський про канадійського Свістуну?

З моєї попередньої кореспонденції читачі "Укр. Роб. Вістей" довідалися про важливі точки з акту обвинувачення, зачитаного в першій двох днях процесу над контр-революційною організацією "Спілка Визволення України" в Харкові. В дійсності це були по більшій частині зізнання на першому слідстві обвинувачених. В сьогоднішній кореспонденції я не буду подрбно подавати перебіг процесу дальших днів, бо читачі читатимуть їх в окремих кореспонденціях. Моїм завданням подати цікавіші моменти з зізнань перших трьох стовпів контр-революційної організації, що до сьогодні пройшли на процесі. Це Ефремов, Ніковський і Чехівський.

ЕФРЕМОВ СХВАЛЮЄ ВІДДАВАННЯ ГАЛИЧИНИ ПОЛЬЩІ.

— Обвинувачений Ефремов! — викликає голову Найвищого Суду Радянської України.

З першого ряду підводиться з шитком паперів в руці Ефремов і стає на трибуну для обвинувачення, перед мікрофоном. (Цій процес передається через радіо.) Він в сірому костюмі і блідо-вишваній сорочці. Переповнена зала для обвинувачення, перед мікрофоном. (Цій процес передається через радіо.) Він в сірому костюмі і блідо-вишваній сорочці. Переповнена зала для обвинувачення, перед мікрофоном.

— Обвинувачений Ефремов! — викликає голову Найвищого Суду Радянської України.

З першого ряду підводиться з шитком паперів в руці Ефремов і стає на трибуну для обвинувачення, перед мікрофоном. (Цій процес передається через радіо.) Він в сірому костюмі і блідо-вишваній сорочці. Переповнена зала для обвинувачення, перед мікрофоном.

— Обвинувачений Ефремов! — викликає голову Найвищого Суду Радянської України.

З першого ряду підводиться з шитком паперів в руці Ефремов і стає на трибуну для обвинувачення, перед мікрофоном. (Цій процес передається через радіо.) Він в сірому костюмі і блідо-вишваній сорочці. Переповнена зала для обвинувачення, перед мікрофоном.

талістичним державам а залізничі й інші державні багатства передати в користування капіталістичних держав.

— Яка ж це незалежність? — питають Ефремова.

Ефремов здвигує плечима і каже:

— Це, щоб жити в згоді з сусідами...

Сала вибухає сміхом.

Дивлюся я на цього вождя української контр-революції і слухаю його бідної мови. І мимоволі згадую сторінки петлюрівсько-автокефального "Українського Голосу" в Канаді та взагалі сторінки української контр-революційної преси в Америці, що на протязі років писали про цього стовпа петлюрівщини як про "мученика", виливаючи при цьому всі брехні й лайки на радянську владу на Україні. Уявлю теж, що тоді не вишисують зараз патріотичні газети за океаном. А в той час перед пролетарським судом сіра постать "українського вченого", якому, як сам відзначив, радянська влада дала всі можливості для наукової праці і який працював для того, щоби Україна стала колонією Польщі (виступ Ефремова в 1920 р.), щоби робітничо-селянську владу замінити капіталістичною, щоби визволеній українській трудовій народ повернути в рабів. Навіть віддання Галичини Польщі Ефремов потверджував. Словом — самий дійсний український патріот.

Прокурор питає, чи бранко Ефремов участь в привинятій Петлюри і польських військ, що 1920 року захопили Київ.

— Так, так... Приймав...

Прокурор відчитує документ, з якого вже довідуються, що на раві влаштованому тоді в київському "Українському Клубі" в честь польського війська Петлюри, пан Ефремов виступив з палкою патріотичною промовою, в якій величав "велику Польщу". Після його промови загреміли оклики польських і українських патріотів "вівай!", а оркестра заграла "Еще Польська не згінела"...

Після вияснення багатьох фактів з низької діяльності цього тупоголового петлюрівського політика, самий він визнає, що він вже змінив свої переконання. По його думці дійсно радянська влада найсправедливіше розв'язала національні й соціальні питання, дійсно творить на користь широким народним мас, словом — з уст стовпа контр-революції полилися найбільш признання радянській владі.

Хоч я вже вісім місяців на

Радянській Україні, все таки, хоч-не-хоч мої думки лінуть туди, за далекий океан, де так добре цінав українських патріотів по їх практичній роботі. І тому, коли слухаю бідне мимрання "другого Петлюри" Ефремова, — в моїй уяві стають всі ті заокеанські патріоти, що без сумніву є вірною копією цього стовпа української контр-революції. І в Ефремова і в його собратів цілковита бездієність у відношенні до України, гідкі заміри, схвалювані союзу Петлюри з Польщею і найнища, безхарактерна робота. А щоденник цього академіка! Це збірка вуличної лайки на радянську владу, на все нове, починаючи школами і кінчаючи театром. Від відповіді Ефремова залинається найпоганіше враження не лише в численних слухачів, але і в його друзів, що тепер сидять з ним разом перед пролетарським судом.

ПАН МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ.

Андрій Ніковський — колишній міністер закордонних справ Петлюри. Міністром став він тоді, коли в Київ прийшли з Петлюрою польські війська (1920 р.). Опісля він утік з Петлюрою до Польщі і містрував деякий час ще в Тарнові.

Ніковський — високий, серйозний, одягнений по європейському. Про свою діяльність як політика розказує дуже цікаво, змістовно, яскаро. І обвинуваченні і суд і велике число слухачів ловлять кожне його слово. Це вже не Ефремов. (Самий Ефремов роззявив рота і слухає.) І перед пролетарським судом розгортається книга ганебної петлюрівщини з усіми її темними сторінками. Не книга, а жах один! Першого вечера Ніковський говорить з малими переривами повільно і з усіма в тім петлюрівщині. Не книга, а жах один! Першого вечера Ніковський говорить з малими переривами повільно і з усіма в тім петлюрівщині. Не книга, а жах один! Першого вечера Ніковський говорить з малими переривами повільно і з усіма в тім петлюрівщині.

— Коли під натиском Червоної армії наш уряд був примушений утікати до Польщі, я по дорозі вступив до Львова і там мав побачення з кількома галицькими політиками. І тільки в Галичині відчув я, як нас ненавидять галицькі українці. І Петлюри і його уряд і його військо. Мені сказали: "Ви, під прапорами Польщі, їдете тою залізницею, що зрешта кровю тисяч наших синів-стрільців. А ви ж українці!"... Що міг я сказати на цю правду?...

— Чи правда, що перед вашим поверненням на Україну зза кордону вам пропонували стати єпископом англійської церкви? — питає прокурор.

— Так — відповідає Ніковський. — В Берліні я мав побачення з Павлом Кратом.

І далі: Крат, що тоді приїхав з Канади, запропонував Ніковському їхати в Канаду чи Америку на пару років, закінчити попівську школу і повернути на Україну, де його зробить єпископом пресвітеріанської церкви.

— Отже ви повинні були прийати місіонером церкви на Україну? — питає прокурор.

— Так виходить.

— А замість того ви приїхали місіонером від Петлюри...

(Кінець буде.)